

บทคัดย่อ

งานวิจัยเฉพาะเรื่องในหัวข้อการเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลจากการย้ายอุตสาหกรรมเข้าไปผลิตในคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรซึ่งเป็นหนึ่งในมาตรการพิเศษทางภาษีของกรมศุลกากร เปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับจากแต่ละมาตรการต่อการผลิตอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้กับค่าใช้จ่ายจริงที่เกิดขึ้นหากผลิตบนที่ดินปกติ โดยพิจารณาออกเป็น 7 หัวข้อหลัก คือ ต้นทุนสถานที่, ต้นทุนเครื่องจักร, ต้นทุนวัตถุดิบ, ต้นทุนการเงิน, ต้นทุนการดำเนินการ, ผลของภาษี และผลด้านอื่นๆ นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียในการใช้พื้นที่คลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากร ข้อมูลในการศึกษามาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่กรมศุลกากร โดยการวิเคราะห์ทั้งหมดเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาด้านการแข่งขันในการส่งออกสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้ เนื่องจากปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิตทั้งต้นทุนวัตถุดิบ ต้นทุนแรงงาน ราคาน้ำมัน และอัตราค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากมาตรการส่งเสริมการส่งออกของกรมศุลกากรที่มีอยู่เป็นอีกช่องทางในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งทั้ง 2 มาตรการมีข้อแตกต่างในเรื่องของสิทธิประโยชน์ กฎระเบียบ และข้อบังคับที่แตกต่างกันจากการศึกษาพบว่าทั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจะได้รับการยกเว้นภาษีวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศในมูลค่าที่เท่ากัน ส่วนการผลิตที่ใช้วัตถุดิบในประเทศผู้ประกอบการในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องชำระค่าภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตสำหรับวัตถุดิบในประเทศที่ใช้ในการผลิตตามปกติ และได้รับการยกเว้นอากรขาออกเมื่อส่งสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศทั้ง 2 มาตรการ จากการยกเว้นภาษีดังกล่าวและการได้รับการยกเว้นภาษีอากรสำหรับวัตถุดิบที่เสีย มีตำหนิ ใช้ไม่ได้ และเศษเหลือจากการผลิตสามารถช่วยลดต้นทุนในการผลิตสินค้าของผู้ประกอบการได้ มาตรการคลังสินค้าทัณฑ์บนและเขตปลอดอากรจึงเหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการส่งออก

คลังสินค้าทันสมัยเป็นมาตรการที่สามารถขอใช้สิทธิได้กับโรงงานที่ดำเนินกิจการอยู่แล้ว อีกทั้งค่าธรรมเนียมที่มีราคาต่ำทำให้เหมาะสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เพราะมีต้นทุนเพิ่มเพียงเล็กน้อย จากสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีนำเข้าทำให้ผู้ประกอบการของคลังสินค้าทันสมัยจำเป็นต้องวางเงินประกันค่าภาษี ดังนั้นจึงเหมาะกับธุรกิจที่วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีอัตราอากรขาเข้าและมูลค่าการนำเข้าในระดับต่ำเพื่อที่ต้นทุนด้านการเงินที่เกิดจากการวางเงินประกันค่าภาษีไม่สูงมากนัก และเหมาะสำหรับธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเครื่องมือและเครื่องจักรบ่อยครั้ง เพราะการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องมือและเครื่องจักรจะไม่ถูกเรียกเก็บหากนำออกจากคลังสินค้าทันสมัยเมื่อครบกำหนดระยะเวลา 5 ปี อย่างไรก็ตาม ระยะเวลาในการเก็บวัตถุดิบหรือระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีขาเข้าของวัตถุดิบมีระยะเวลาเพียง 2 ปีเท่านั้น จึงไม่เหมาะสมกับธุรกิจที่ต้องใช้เวลาการเก็บมากกว่า 2 ปี รวมถึงการใช้คลังสินค้าทันสมัยยังมีต้นทุนในการยื่นสูตรการผลิตจึงไม่เหมาะสมกับธุรกิจที่ต้องเปลี่ยนแปลงสูตรการผลิตบ่อยครั้ง เพราะจะมีต้นทุนการดำเนินการและค่าเสียเวลาเกิดขึ้น แต่มีข้อดีสำหรับการยื่นสูตรการผลิตในเรื่องการควบคุมคลังวัตถุดิบของผู้ประกอบการ

เขตปลอดอากรเป็นมาตรการที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการที่กำลังต้องการขึ้นโรงงานใหม่ เพราะผู้ประกอบการจะไม่ต้องลงทุนในเรื่องของการก่อสร้างเนื่องจากเป็นการเช่าพื้นที่จากผู้จัดตั้งเขตปลอดอากร หรือเหมาะสำหรับผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนจดทะเบียน เงินลงทุนสูงและมีบริษัทในเครือหลายบริษัทซึ่งสามารถยื่นขอจัดตั้งเขตปลอดอากรได้เอง อีกทั้งเหมาะสำหรับธุรกิจที่ต้องใช้วัตถุดิบที่มีอัตราอากรขาเข้าและมูลค่าการนำเข้าในระดับสูงเพราะไม่ต้องวางเงินค้ำประกัน รวมถึงยังได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิตสำหรับวัตถุดิบที่นำเข้าจากในประเทศอีกด้วย ระยะเวลาการจัดเก็บที่ไม่มีกำหนดยังเป็นข้อดีที่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรทำให้ได้รับการยกเว้นภาษีตลอดระยะเวลาดังกล่าวจึงช่วยลดต้นทุนได้เป็นอย่างดี เขตปลอดอากรยังได้รับสิทธิประโยชน์ในการใช้แรงงานต่างด้าวและยกเว้นการควบคุมคุณภาพมาตรฐานการผลิตอีกด้วย รวมถึงข้อเสียอื่นๆ คือ หากเป็นธุรกิจที่ต้องนำไปผลิต ผสม ประกอบ ยังพื้นที่อื่น จะมีความยุ่งยากในเรื่องเอกสารควบคุมทั้งวัตถุดิบในประเทศและต่างประเทศอีกด้วย

จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าเขตปลอดอากรน่าจะเป็นมาตรการที่ให้ประโยชน์ได้มากกว่าคลังสินค้าทัณฑ์บนทั้งในเรื่องต้นทุนทางการเงิน ต้นทุนทางด้านการดำเนินการที่ต่ำกว่า รวมถึงการใช้แรงงานต่างด้าว การยกเว้นการควบคุมคุณภาพ มาตรฐานการผลิต และระยะเวลาในการจัดเก็บ แต่เนื่องจากผู้ประกอบการประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จึงเหมาะกับการใช้มาตรการคลังสินค้าทัณฑ์บนมากกว่า เพราะมีค่าธรรมเนียมที่ไม่แพงมากนักและสามารถใช้โรงงานเดิมที่มีอยู่แล้วในการดำเนินการขอจัดตั้งเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน ส่วนในมาตรการของเขตปลอดอากรเหมาะสำหรับผู้ประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนหมุนเวียนและปริมาณการผลิตเพื่อส่งออกในมูลค่าสูง จึงจะคุ้มค่าเพราะมีค่าเช่าสูงและมีการเก็บค่าไฟฟ้า ค่าประปาในอัตราที่สูงกว่าอัตราปกติ